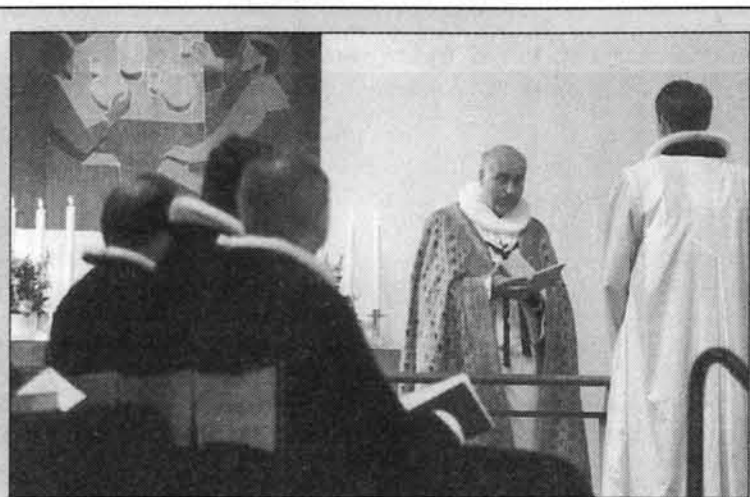

Årsberetning 2000

Af formanden,
Kai Kjær-Hansen

Ordination ved biskop Olav Lindegaard den 6. juni 1999 i Christianskirken, Århus.

Præsteskiftet i Israel

Allerede i slutningen af 1998 lå det klart at afløseren for pastor Jens Arne Skjøtt, dansk præst i Jerusalem, skulle være Jan Mortensen. Han havde et travlt forår her i Danmark i 1999. Først og fremmest skulle han gøre pastoralseminariet færdigt. Så skulle han giftes med sin Vicka fra Ukraine, hvilket foregik i Århus i slutningen af maj. Hermed havde Israelsmissionen et præstepar at udsende til Jerusalem.

Ordinationen foregik i Christianskirken, ledet af daværende præsident for Dansk Kirke i Udlandet, biskop Olav Lindegaard. Vi er biskop Lindegaard meget taknemlige for ordinationsgudstjenesten, og at denne på grund af tidspresset kunne kombineres med udsendelsehøjtideligheden. For allerede den 26. juni blev Jan Mortensen indsat som præst i Jerusalem og præsteparret budt velkommen af en stor flok danskere i Israel, deriblandt det danske ambassadørpar.

Ved samme lejlighed var der anledning til at sige tak til Jens Arne og Bodil Skjøtt for deres næsten 10 års tjeneste som præstefamilie i Israel.

Den første introduktion til det israelske samfund fik Jan og Vicka Mortensen af Jens Arne Skjøtt, som havde taget nogle fridage fra sit embede som præst i Ølsted ved Horsens. Og herefter var Jan og Vicka Mortensen kastet ud i arbejdet og måtte finde deres egne ben at stå på. For Jan Mortensens vedkommende også som socialattaché.

Arbejdet for danskere ud fra præstestillingen i Jerusalem er således fortsat, og præsteparret har været godt bistået af Israelsmissionens volontører. Og hver lørdag holdes der dansk gudstjeneste i Johanner-kapellet i den gamle bydel i Jerusalem. Samarbejdet med Dansk Kirke i Udlandet er også fortsat under den nye danske præst, hvilket vi er taknemmelige for.

Jan Mortensen bruger nu én dag om ugen på Caspari Center til at læse sig ind på emner med henblik på senere engagement på centret. Også Vicka Mortensen er engageret på centret og er desuden med i det kristne studenterarbejde.

Alt sammen noget at glæde sig over her ti måneder efter deres ankomst til Israel.

Jan og Vicka Mortensen ved indsættelsesgudstjenesten den 26. juni 1999 i Jerusalem.

Årsmødet set lidt fra oven i det nye funktionelle missionshus i Skjern.

Kristus kommer igen i sin time

Kai Kjær-Hansen indledte formandsberetningen med at påpege at ved overgangen fra år 1999 til 2000 var det ekstremt kristne der i Israel stjal medie billedet med deres forkrøblede syn på hvad der kan udvirke Jesu genkomst. Men spekulationer og outhørende handlinger giver et falsk billede af hvad det vil sige at leve i forventningen om Kristi genkomst.

Herefter sagde han: Vi må alle - messianske jøder såvel som kristne - forsones os med at Kristus kommer igen i sin time. Indtil da kræves der trofasthed og udholdenhed. Det gælder også - og ikke mindst - når man er med i Israelsmission. Og vi må være os for ikke at sætte os selv og andre under et urimeligt eskatologisk pres, der som ofte skuffer og fører forkrøblethed med sig.

Det sker ikke i en hånd vending

Skuffede forventninger er en farlig sag. At være under et pres kan knuse. Tidligere leder for den amerikanske bevægelse *Jews for Jesus*, Moishe Rosen, har sagt nogle meget fornuftige ord om det. Vi skal tilbage til 1989, hvor Lausanne-bevægelsen holdt en verdenskonference om evangelisation i Manila. Temaet for konferencen var: »Forkynd Kristus indtil han kommer.» Hvad man kan kalde »presset» fra nogle på konferencen, var at hele evangeliet skulle forkyndes for hele verden inden år 2000. Ind i den sammenhæng udtalte Moishe Rosen nogle ord, som

i dag også kan anvendes på andre forhold end han direkte sigtede til dengang:

»Tilbage i 1954 havde Baptistskirken et slogan der hed: »En million mere i '54. Hvad skete der da vi ikke fik den ekstra million? Vi glemte lige så stille alt om vores slogan. I dag er der nogle der taler om at fuldføre missionsbefalingen inden år 2000. Disse mennesker tager nye kristne og knuser dem under presset af falske forventninger. Vi ved godt at man ikke skal tage et sådant slogan alvorligt, men de der lige er kommet til tro, og som er fulde af iver for at vinde verden for Kristus, oplever nederlag fordi man satte sig nogle umulige mål. Det sker ikke i en hånd vending.»

Messianske jøder under pres?

I hvor stort omfang kristne har lagt pres på messianske jøder i Israel, eller om de selv har pålagt sig et sådant pres, er ikke godt at vide. Men spørgsmålet må rejses. Det presser sig på, bl.a. på baggrund af bogen *Facts & Myths About the Messianic Congregations in Israel*, hvilket er en større undersøgelse af de 81 messianske menigheder og husgrupper som Bodil F. Skjøtt og jeg fandt frem til.

Undersøgelsen, der blev publiceret sommeren 1999, viser at antallet af messianske jøder i Israel er noget mindre end almindeligt antaget. Mens man tidligere ofte angav et tal på 5.000-6.000, angiver vi et tal på omkring 2.200 voksne jødiske medlemmer i disse menigheder. Det er måske skuffende for dem som har ladet sig presse til at angive

større tal end virkeligheden kan bære. Undersøgelsen viser også at den største tilvækst den messianske bevægelse i Israel har fået op gennem 1990'erne, skyldes jøder fra det tidligere Sovjet.

Blandt enkelte af disse menigheder har oplysningerne i *Facts & Myths* vakt vrede. Blandt nogle har undersøgelsen fremkaldt ængstelse for at de informationer der gives, skal øge anti-missionsorganisationernes pres på dem. Vreden har vi forsøgt at komme i møde ved forsoningssamtaler. Hvad angår det andet, tror vi ikke at der gives informationer af betydning i bogen som anti-missionsorganisationerne ikke kan erhverve sig i andre kilder.

Mere vigtigt er det at notere den smerte som bogen har vakt hos en del »gamle» i den messianske bevægelse i Israel. Smerte, ikke over bogens fremkomst, men over den virkelighed den afdækker. Ikke fordi virkeligheden kommer totalt bag på dem, men fordi den er præget af tvivl. Selv om man kan påpege unøjagtigheder i detaljer - og mange trykfejl og andre unøjagtigheder! - har ingen indtil nu sat afgørende spørgsmåls-tegn ved tendensen i det overordnede billede som tegnes af den messianske bevægelse: den er en meget uensartet størrelse, hvis fælles-nævner er at man bekender troen på Jesus som Messias og frelser. Anden fælles-nævner gives vist ikke!

Der er ikke noget at sige til at selvansagende spørgsmål fyldt med smerte trænger sig på, ikke mindst hos dem der i et langt liv har kæmpet for en

side 5 →

Årsberetning 2000

Af formanden,
Kai Kjær-Hansen

Landsstyret, sekretariatet og frivillige medarbejdere

Erik Nikolajsen, sognepræst ved Herning Kirke og tidligere dansk præst i Jerusalem, er fra og med dette årsmøde genvalgt som landsstyremedlem - uden modkandidat.

Israelsmissionens sekretariat i Christiansfeld er bemandet med én medarbejder, nemlig generalsekretær Heinrich Pedersen. Det betyder at »generalen» står i spidsen for noget der mest af alt ligner en blandet landhandel, og hvor han ikke har andre til at gøre arbejdet end sig selv. Situationen er ikke den mest ideelle, men sådan er den altså efter de nedskæringer vi vedtog i 1999. Desto mere bør vi påskønne det arbejde Heinrich Pedersen gør.

Fra sommeren 2000 får Heinrich Pedersen dog selskab i det ene af de to kontorer af den nye sekretær for Israelsmissionens Unge, nem-

lig Henrik Nordborg. Og ikke blot selskab - men arbejdsfællesskab, hvilket vi håber kan være til berigelse for begge parter.

Regnskabet føres af Sudanmissionens medarbejdere, især Jeanette Wind. Vi betaler for det arbejde vi får udført, og håber desuden på at dette samarbejde omkring regnskabsføringen kan vise sig så vellykket at andre missions-selskaber i YM-huset i Christiansfeld inden for en overskuelig fremtid vil være med til at danne én regnskabsafdeling for alle selskaber - med store besparelser for alle på dette punkt.

Birger Petterson gør fortsat et stort arbejde ved at hjælpe redaktøren med at få de 11 numre af Israelsmissionens Avis på gaden. Avisen trykkes normalt i 5.100 eksemplarer.

Rigmor Vammen, Ikast, er frivillig leder af Israelsmissionens Gaveshop, og Jens Arne Skjøtt har påtaget sig opgaven at koordinere salget af YM-lodsedler fra og med år 2000. Men vi har brug for mange flere frivillige medarbejdere. Blandt andet har vi brug for nogle der vil koordinere mødevirksomheden og skaffe endnu flere møder for Israelsmissionen. Eller sælge kort for Israelsmissionens CardClub.

I den forbindelse skal det nævnes at der er dannet to arbejdskonventer med hovedsageligt præster på Fyn og Nordjylland som med ihærdighed arbejder for at arrangere møder, sælge lodsedler og postkort og gøre Israelsmissionens budskab kendt.

Alle sådanne tiltag er vi dybt taknemmelige for.

Henrik Nordborg,
sekretær for IU
holdt festalen
lørdag aften
om budskabet
om forsoningen
der ikke ville dø.

lokal israelsk-jødisk bevægelse af Jesus-troende, og som nu ser realiteterne i øjnene:

»Er vi virkelig så få jøder der tror på Jesus?« »Er vi virkelig så forskellige?« »Er vi virkelig ikke kommet længere i dannelsen af israelsk-jødiske menigheder?« »Har vi virkelig så mange indbyrdes splittelser som vi selv må tage ansvar for?« »Er vi i virkeligheden slet ikke bedre end de ikke-jødiske Jesus-troende?« »Har vi, når det kommer til stykket, ikke gjort det spor bedre end de ikke-jødiske Jesus-troende?«

Nu er det min tur til at vende tingene på hovedet ved at spørge:

Hvor i Skriften står det at Jesus-troende jøder skulle være bedre end Jesus-troende ikke-jøder? Eller at de skulle kunne gøre tingene bedre? Er de presset til denne holdning af velmenende kristne, bør de gøre op med dem.

Er det dem selv der har på-

lagt sig det pres, må de gøre op med sig selv. Har de bevidst eller ubevidst ment at de Jesus-troende jøder i endtidens Israel skulle kunne gøre tingene bedre end de hedningekristne og også bedre end de første jøder der troede på Jesus, er der vist intet grundlag i Skriften for det synspunkt. Eller er der?

Overbevisningen om at leve i de sidste tider - og ikke nok med det, men leve i de sidste tiders brændpunkt og selv være del af det eskatologiske drama - har muligvis udsat dele af bevægelsen for et urimeligt pres og falske forventninger om at de skulle fremsætere en guldalder med fremgang, enighed og - en særlig jødisk identitet. Realiteterne modsiger dette. Indtil nu.

Det er ikke vanskeligt at finde eksempler på Jesus-troende jøder som har argumenteret for at et liv i *Eretz Israel*, hvor man selv er del af den

ationale genoprettelse, giver én en unik mulighed for at udvikle et ægte udtryk for jødisk messiansk tro. Spørgsmålet er om man i tilstrækkelig grad har taget højde for at hellig jord under fødderne ikke garanterer noget som helst i den henseende?

Om Jesus-troende jøder i Israel er blevet presset af andre eller har udsat sig selv for et urimeligt pres i form af umulige målsætninger, mener jeg er et væsentligt spørgsmål at reflektere over.

Jeg håber meget at bevægelsen som sådan - med en af den messianske bevægelses veteraner Menahem Benhaim's ord - kan modstå »begæret efter sensation og melodrama».

Jeg håber også at bevægelsen som sådan ikke lader sig involvere så meget i hvad der skal ske i fremtidens eskatologiske drama, at den ikke tager nutidens udfordringer alvorligt.

Arbejdet i Israel

Ebenezer-hjemmet i Haifa

Ebenezer-hjemmet i Haifa, det kombinerede pleje- og alderdomshjem, har vi støttet siden dets indvielse i 1976 - og fortsætter hermed. Man er på hjemmet i gang med at bygge en brandtrappe, som myndighederne har krævet. I nyhedsbrevet for foråret 2000 fortælles der om en ny udgiftskravende post: elevatorer trænger til udskiftning, idet beboerne for ofte sidder fast i den. Efter besøg fra arbejds- og sundhedsministeriet i februar måned har hjemmet opnået fornyelse af driftstilladelsen. På sygeplejesiden er der vanskeligheder, idet indenrigsministeriet har besluttet at kun israelske borgere vil blive godkendt som sygeplejersker. For tiden er der to udenlandske sygeplejersker som man håber på en eller anden måde at beholde - i hvert fald i en overgangsfase. Fra hjemmets side understreges vigtigheden af troende sygeplejersker.

Fra dansk side fortsætter vi med at sende volontører.

Caspari Center i Jerusalem

Studiecentret i Jerusalem støtter vi også fortsat, idet Bodil F. Skjøtt stadig er medarbejder selv om hun ikke længere er bosat i Israel. Hun tilbringer omkring to måneder om året i Israel og har ansvar for centrets kursusvirksomhed for udlændinge. Desuden er hun sekretær for tidsskriftet *Mishkan*, som Kai Kjær-Hansen er hovedredaktør for.

Som tidligere omtalt er Jan og Vicka Mortensen allerede knyttet til Caspari Center. I den nærmeste fremtid skal der forhandles med dem - og centrets ledelse - om hvordan man bedst finder anvendelse for deres evner og talenter.

Joint Mission in Israel og bibelarbejdet

Joint Mission in Israel er navnet på det fællesnordiske samarbejde Israelsmissionerne imellem, som i første række angår arbejdet ud fra Immanuel Kirken i Jaffo/Tel Aviv. Indtil videre har vi ikke kunnet yde meget, men vi er med og ser gerne at vi kan støtte et menighedsarbejde blandt messianske jøder.

Bibelarbejdet støtter vi også fortsat. I Jerusalem har bibelbutikken fået større lokaler, og i begyndelsen af marts måned 2000 blev et lille bibelmuseum indviet - bl.a. med en kopi af Gutenbergs trykkemaskine. På denne måde har Jerusalem fået en ny seværdighed. Forhåbentligt kan danske rejsebureauer som Felix Rejser, Unitas Rejser og Agri Rejser - som vi samarbejder med - på nogle af deres rejser aflægge bibelmuseet et besøg. Og dermed skabe interesse for bibelsagen blandt jøder.

Studenterarbejdet og Musalaha

I to år har vi nu haft et godt samarbejde med Kristeligt Forbund for Studerende (KFS) om at støtte det israelske studenterarbejde med en volontør. Studenterarbejdet har tre grupper, en hebraisktalende, en arabisk og en international gruppe. Ulrik Juul Jensen har været med i den internationale gruppe, og Karin Juul Jensen har arbejdet på Musalahas kontor, hvor hun har organiseret forskellige projekter som også er kommet studenterbevægelsen til gode.

Forbindelsen til Musalaha - den evangelikale freds- og forsoningsbevægelse - er også på denne måde styrket.

Israelsmissionens volontører i Israel

Israelsmissionens volontører har igennem årene været et stort aktivt. I Israel og for det arbejde de gør dér. Og i Danmark for den entusiasme de har lagt for dagen for Israelsmissionen efter deres hjemkomst.

Kontinuiteten i arbejdet i Jerusalem sørgede Jørgen Pedersen for ved præsteskiftet. Han satte Karina Nielsen ind i arbejdet. Karina, som er støttet af Unitas Rejser, har i overgangsfasen gjort et rigtig dygtigt arbejde godt bistået i efteråret 1999 af Sanne Dyssegaard Pedersen og i foråret 2000 af Julie Munk Nielsen.

I studenterarbejdet og Musalaha har Ulrik og Karin Juul Jensen - som omtalt - virket som volontører.

I Haifa - på Ebenezer-hjemmet - har volontører ydet en betragtelig indsats i stort og småt sammen med andre udenlandske medhjælpere og har fået stor ros af hjemmets ledelse for deres indsats. Hen over sommeren støttede vi polakken Gosia Gronkiewics; i efteråret 1999 hed volontørerne Anette Jakobsen og Maj-Brit Lundsby Pedersen; i foråret 2000 hedder de Helle Bach, Lisbeth Michaelsen og Helle Bjerregaard Møller.